

Priključitev Avstrije k nacistični Nemčiji

Po priključitvi Avstrije k nacistični Nemčiji leta 1938 je slovensko manjšino na Koroškem pred najhujšim sprva še ščitila nemška politika do Jugoslavije. Po napadu na Jugoslavijo leta 1941 pa so slovensko ozemlje razdelili. Meja na Karavankah zdaj ni več veljala za naravno mejo. Kranjska in spodnja Štajerska sta postali nemško narodno in kulturno ozemlje.

Kdor se na tem ozemlju ni mogel ali hotel ponemčiti ali pa je imel drugačno politično prepričanje, je bil izseljen, njegovo premoženje pa zaplenjeno. Aprila 1942 je prišlo do prvih masovnih deportacij. Del slovenskega prebivalstva je sprejel nacionalistična pravila, drugi del pa je šel v ilegalo, vključil se je v politični in vojaški odpor, ki je postajal vedno močnejši. Cilj slovenskega partizanskega gibanja je bil formuliran čisto enostavno: vzpostavitev slovenske države v okviru jugoslovanske federacije, ki bi imela meje dlje na severu in na zahodu kot dotlej, družbeni red pa bi bil socialističen. Najvažnejši pogoj za to je bil poraz nacistične Nemčije in pregon okupatorskih sil iz dežele.

Deportacije

Nacistična politika je Žide in Nenečce štela za manjvredne. To je veljalo tudi za Slovenke in Slovence, v kolikor jih niso imeli za zmožne ponemčenja. Tisti, ki niso ustrezali ravnim kategorijam nacistične Nemčije, so bili tako kot pripadniki nacionalnega izobraženstva pregnani iz dežele ali pa so bili obsojeni na suženjsko življenje »varovancev«.

Z razkosanjem Jugoslavije in nemško zasedbo velikega dela Slovenije so bile odstranjene še zadnje ovire pri ravnanju s Slovenkami in Slovenci na Koroškem. Priprave za njihov pregon s Koroškega so se začele že leta 1940, avgusta 1941 je Heinrich Himmler kot državni vodja SS in šef nemške policije ter državni komisar za utrjevanje nemštva izdal ukaz za akcijo, ki je bila izpeljana 14. in 15. aprila 1942. Približno tisoč koroških Slovenk in Slovencev so pripeljali v zbirno taborišče ob cesti v Žrelec

(Ebenthalerstrasse), 917 od njih pa so jih odpeljali v Nemčijo in jih tam zaprli v taborišča.

V letih 1941-1945 so s slovenskega ozemlja deportirali skupaj 63.000 Slovenk in Slovencev. Okoli 17.000 se je pregonu izognilo z begom. To je bilo približno 10 odstotkov celotnega prebivalstva, najvišji delež v vseh deželah pod nemško okupacijo.